

Strängsereds kyrka

Kung Gustav Vasa var inte mycket för kyrkor i allmänhet, annat än som inkomstkälla.

Församlingarna här i trakten var mestadels fattiga och kyrkorna små och i kungens ögon inte något att lägga tid och kraft på. Genom biskopen Ericus Falck förordade han att Strängsered, Tissereds och Kinnareds kyrkor skulle få förfalla. De två sistnämnda revs också men i Strängsered hörsammade inte folket kungens befallning. Församlingsborna måste ha hjälpts åt att underhålla den medeltida kyrkan eftersom den kom att tjäna som kapell ända fram till senare delen av 1600-talet.

När den nuvarande kyrkan sedan byggdes 1671 blev det på samma plats som den tidigare medeltida kyrkan legat. Endast dopfunten är en rest från den tidigare kyrka och i övrigt är inget känt om dess utseende.

Från början var förmodligen den nuvarande kyrkan väldigt enkelt och utan någon vidare utsmyckning, eftersom de flesta av inventarierna härstammar från 1700- och 1800-talen.

Från 1600-talet finns förutom predikstolen endast ett ciborium, alltså en förvaringsask av trä för oblater, en mässhake samt ett grönt så kallat antependium, alltså ett tygstycke som ska täcka och pryda altaret. Samtliga är daterade till år 1671.

Mässhaken av grön sammet har broderier i guldtråd, samt två friherrliga vapen, P B för Brahe och E F för Fleming.

1822 byggdes kyrkan till med tresidigt kor i öster och man lät flytta en klockstapel från 1752 till västra gaveln som där byggdes om till kyrktorn.

De båda fönstren med glasmålningar som flankerar altaruppsatsen i koret, kom på plats 1907.

Altaruppsatsen är framtagen 1785 av Jöns Lindberg, en träsnidare som utfört flera kyrkliga sniderier i denna del av stiftet. Uppsatsen har sex olika motiv. Bland annat ser vi Treenigheten, korsfästelsen och Kristus i Getsemane. Altaruppsatsen renoverades i början av 1950-talet tillsammans med predikstolen från 1673 av Olle Hellström från Skara.